

Nie można nikogo porzucić pod
pretekstem.

Ja nie mogę dłużej zdychać. Tu
psychicznie, być traktowana jak
śmierciarz, który nie wypełniał swoje
obowiązki, mieć jednego oddanego,
dla siebie na wszystko. Bardzo silnego
człowieka - przyjaciela - i jeszcze
o Boże, organizację - życie tego
mojego domu i mego syna, telefonowe
do ludzi obywateli i nie mieć
wzyskiwać.

Moje nie umiesz no drugi dzień
po przyjeździe do domu, moje up.
ze tygodni, dwa - a to pozwoli
mi umrzeć z godnością a nie
jak wrak ludzki. To nie są
prezencje, są fakty - trudno mi
w tym czasie być cytować. Moje to
jest ~~stanie~~ ta norma której
mi brak. Nie zlecenia, nie upadłam
tak nisko, nie odwrócić się
kiedy inni chory jest. Wstyd mi
co gorzej niż karkie zebrać. O
to też ktoś - kobieta - o mnie pomyślał
nie chęć tu, życie na kolanach. Posła-
nom tam mieć do swojej formy
istnienia. Ze moje być krótka.
A daj to Boże. Chęć do mego, do
leżka, jestem jego kobietą, mił-
nie moje o tym zapomnieć:
I dla Giotta - dochodzi do wniosku -
je lepiej by było żeby został z + 8
całą schedą i tym ojcem kruciem,
- wie z matką porzucenia osobowa
tak jak się nie ma obecnie.
Ja tak nie mogę żyć.
Oczywiście to wymaga zmiany, uświadnienia.